

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

dosarul nr. 3ra-1307/17

ÎNCHEIERE

6 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Moraru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Moraru împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea deciziei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 8 august 2013, Ion Moraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a invocat că Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova la data de 15 mai 2013, în lipsa lui, a emis decizia prin care i-a fost stabilită sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 3000 lei.

Menționează că nu este de acord cu decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 15 mai 2013 și consideră că aceasta urmează a fi anulată ca neîntemeiată și nefondată.

Relevă că la data de 15 mai 2012, dânsul a încheiat contractul de asistență juridică cu Ioana Bîtcă, pentru consultarea și deservirea juridică de care avea nevoie fiica ei, Rodica Pușcă și anume desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere pentru fiica minoră care împlinea peste o lună-două majoratul.

Indică că contractul dat a fost încheiat și semnat după ce s-a refuzat de câțiva avocați din r-nul Criuleni.

Notează că i-a fost achitată suma de 15000 lei, iar ulterior dânsul a eliberat bonul de plată și a fost rugat de a se ocupa suplimentar cu reangajarea în câmpul studiilor școlare a nepoțicăi XXXXX, partajarea averii între fiică și ginerele Iurie Pușcă, acumularea documentelor de la Oficiul Cadastral Teritorial, primărie, Comisariatul de Poliție r-nul Ciuleni, procuratură, efectuarea expertizei în construcție pentru evaluarea imobilelor dispuse partajării și anularea contractului de arendă a imobilului.

Subliniază că pentru lucrul suplimentar au convenit amiabil că îi va fi achitată suma de 1500 euro, echivalentul în valuta națională la momentul achitării, care i-a fost garantat că vor fi achitați în luna august-septembrie 2012, când va veni fiica Rodica Pușcă din Italia.

Remarcă că suma menționată pentru asistența juridică nu i-a fost achitată nici de către Ioana Bîtcă și nici de către fiica ei, Rodica Pușcă, care personal a garantat achitarea acesteia, cât și celelalte cheltuieli prevăzute și realizate conform contractului de asistență juridică.

Explică că la 25 octombrie 2012, a înaintat o notificare prin care a confirmat volumul de lucru, solicitând achitarea benevolă pentru serviciile de asistență juridică, care însă nu a fost executată, iar la încercarea telefonică de a soluționa litigiul în mod pașnic, dânsul a fost amenințat.

Mai explică că la 5 noiembrie 2012, a prezentat Comisiei pentru Etică și Disciplină o explicație la plângerea Ioanei Bîtcă, la care a anexat toate dovezile care combat petiția Ioanei Bîtcă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 15, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 277, 278 CPC.

Solicită admiterea acțiunii și anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 15 mai 2013.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost anulată decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 15 mai 2013, prin care Ion Moraru a fost sancționat cu sancțiune disciplinară sub formă de amendă în mărime de 3000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016, a fost ridicată de la examinare în ordine de apel, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Moraru împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea deciziei, pentru soluționarea cererii Uniunii Avocaților din Republica Moldova de strămutare a cauzei într-o altă instanță de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2016, a fost admisă cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova de strămutare a pricinii la o altă instanță de același grad și strămutată pricina la Curtea de Apel Bălți pentru judecarea în ordine de apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată integral

hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 14 aprilie 2017, Ion Moraru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ca neîntemeiată.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele pentru soluționarea pricinii și că normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, deoarece este de opinia, recurentul, că prima instanță corect a anulat decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 15 mai 2013, întrucât s-a constatat nevinovăția lui în ceea ce privește capetele de învinuire vis-a-vis de plângerea Rodicăi Pușcă.

Menționează că instanța de apel eronat a interpretat că dânsul ar fi descris doar careva circumstanțe de fapt, fără să indice de ce anume nu este de acord cu decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, deoarece susține că atât în referința depusă la cererea de apel, cât și în cadrul examinării cauzei în prima instanță dânsul s-a expus asupra ilegalității deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, invocând prevederile art. 26 lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, desfășurarea evenimentelor și a circumstanțelor în susținerea poziției lui.

Mai invocă și dezacordul cu concluzia instanței de apel, care cu referire la prevederile art. 54 alin. (1) lit. b) și k) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, a concluzionat că dânsul nu ar fi acordat asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul lui.

În context, relevă că el împreună cu Rodica Pușcă au înaintat mai multe acțiuni și anume desfacerea căsătoriei, partajarea averii și anularea contractului de arendă.

Relatează că la primele două acțiuni a avut mandat, iar la a 3-a acțiune Rodica Pușcă la momentul înaintării acesteia nu era în țară și urma să prezinte mai târziu mandatul, astfel acțiunea a depus-o la data de 3 septembrie 2012, iar la data de 25 septembrie 2012, la biroul lui a venit o persoană străină, care s-a prezentat ca fiind prietena sau ruda clienței de atunci Rodica Pușcă, fără împuterniciri legale invocând că dorește să rezilieze contractul cu el.

Explică că ulterior, a primit citație de la instanța de judecată pentru a se prezenta la ședința instanței de judecată la acțiunea înaintată cu privire la anularea contractului de arendă, la care s-a și prezentat și a explicat situația lipsei mandatului din vina clienței, dar și faptul că aceasta a reziliat contractul de asistență juridică.

Consideră eronată și concluzia instanței de apel că dânsul ar fi încălcat prevederile art. 54 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002.

Indică că nici în cererea de apel și nici la examinarea apelului declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, nu au fost aduse de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova explicații justificabile că au fost ignorate prevederile art. 61 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 8 aprilie 2011.

Remarcă că potrivit art. 58 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, sancțiunea disciplinară se aplică cel mult peste 2 luni de la data constatării abaterii.

Menționează că din decizia contestată rezultă că Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a făcut referire la petițiile nr.2/004 din 28 septembrie 2012, pe când la depunerea petițiilor și respectiv examinarea acestora a expirat un termen cu mult peste 2 luni și prin urmare, pretensele abateri nu puteau fi incluse și soluționate în decizia de sancționare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 aprilie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Moraru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Moraru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Moraru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Moraru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță